gamni sjer í skálanum, og skildi hún vera
med öllu óhrædd, en er þær voru þetta ad tala,
heyrdist annad hljódid, og svo mjög aumkunar-
legt, þá stódst mærin ekki lengur og hljóp
ofan, og sem hún kemur móts vid skáladyrn-
ar, sjer hún brödir sinn daudann, vid skála-
þröskuldinn, en blödtjörnin þar hjá í göngun-
um. Leitar hún þá til dyra en nidamyrkur
var úti, og fer hún eitthvad í myrkrinu,
þartil verdur fyrir henni kofi einn, þad
var hesthús Bjarnar, þar hleipur hún inn
og tredur sjer uppá bita í húsinu og lyggur
þar milli heims og helju. Ad lítilli stundu lid
inni kemur Björn, og lætur greipar sópa
um gólfid allt og stallinn, en finnur ekki
og fer vid svobúid út aptur. Treistist hún þá
eigi ad haldast lengur vid þar og hleipur
ofani hraunid, og felur sig þar í hraungjótu
einni. Sjer hún þá ad ljós er borid frá bæn-
um, og ofanad húsinu sem hún var í. Litlu sídar
verdur hún þess vör ad hundar 2 koma á
gjótu barminn þarsem hún lá nidri í en ekki
höfdu þeir neitt vedur af henni og námu
þar eigi stadar. Skreid hún þá úr fylgnsi
sinu og komst um nóttina ad bæ þeim er á